

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΠΑΓΙΑ ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ, ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Εν Ἀθήναις τῆ 3 Ἀπριλίου 1973

Ἀριθ. πρωτ. Γνωμ. 4

Διάγραμμα σημειώσεως

DE

Π ρ ό ς

Τό Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Γεν. Δ/νσιν Δ/σεως Δ/σύνης

Δ/νσιν Β' Τμήμα Ι

Ε ν τ α ὺ θ α

Ἐπί τοῦ, διά τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 14437 ἑ.ἑ. ἐγγράφου σας, τεθέντος ἐρωτήματος, εἰάν δύνανται νά ἔχωσιν ἀνάλογον ἐφαρμογήν ἐπί τῶν συμβολαιογράφων αἱ περί ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας τῶν Δικαστικῶν Λειτουργῶν οἰκεῖαι διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 962/1971, περί κώδικος τῶν Δικαστικῶν Λειτουργῶν, ἔχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν πρός ὑμᾶς τ' ἀκόλουθα:

Κατά τήν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1333/73 περί κώδικος συμβολαιογράφων, οἱ συμβολαιογράφοι εἶναι ἄμισθοι Δικαστικοί Λειτουργοί. (κατά τήν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ διά τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. καταργηθέντος κανονιστικοῦ διατάγματος τῆς 23/26 Ἰουλίου 1941 περί κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων περί συμβολαι-

Handwritten signature

ογράφων και συμβολαιογραφικῶν συλλόγων, οἱ συμβολαιογράφοι ἦσαν ἄμισθοι κημόσιοι ὑπάλληλοι).

Ἐκ τοῦ ὅτι οἱ συμβολαιογράφοι χαρακτηρίζονται ἤδη ἄμισθοι Δικαστικοὶ Λειτουργοί, δέν ἔπεται ὅτι ἐκ τούτου καί μόνον ἔχουσι δι' αὐτούς ἀνάλογον ἐφαρμογήν αἱ περί ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 962/71 περί κώδικος τῶν Δικαστικῶν Λειτουργῶν. Ὁ νομοθέτης τοῦ Ν.Δ. 1333 περί κώδικος συμβολαιογράφων ἐρρῦθμισεν ἐξαντλητικῶς πάντα τὰ θέματα τ' ἀφορῶντα τοὺς συμβολαιογράφους, ἐάν δέ ἤθελεν ὅπως καί οἱ συμβολαιογράφοι δύνανται νά τύχουσι καί ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας, θά προέβλεπε περί τούτου ρητῶς, ὡς προέβλεφε διά τῶν ἄρθρων 47 ἕως καί 52 τήν χορήγησιν κανονικῆς καί ἀναρρωτικῆς ἀδείας εἰς αὐτούς καί δέν θά παρέλειπε τήν ἐκπαιδευτικὴν ἀδειαν, ἡ τοιαύτη δέ παράλειψις τοῦ νομοθέτου, δέν φρονοῦμεν ὅτι εἶναι ἀθέλητος. Ἀλλά καί ἐάν ἤθελε γίνῃ δεκτόν ὅτι ἡ παράλειψις αὕτη ἦτο ἀθέλητος, δέν ὑφίσταται στάδιον ἀναλογικῆς ἐφαρμογῆς διά τοὺς συμβολαιογράφους τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 40 ἕως καί 44 τοῦ κώδικος Δικαστικῶν Λειτουργῶν περί ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας διότι ἡ ἀναλογικὴ ἐρμηνεῖα καί ἐφαρμογή βασικὴν προϋπόθεσιν ἔχει τήν ὁμοιότητα τῆς φύσεως τῆς ἐρρυθμισμένης πραγματικῆς καταστάσεως μετὰ τῆς ρυθμιστέας τοιαύτης, δύο δέ πραγματικά καταστάσεις εἶναι ὅμοιαι τήν φύσιν, ἐάν ἔχουσι κοινὰ τὰ νομικὰ οὐσιώδη στοιχεῖα (REGELSBERGER Γενικαὶ διδασκαλαὶ τοῦ δικαίου τῶν πανδεκτῶν τόμ. Α' ἔκδοσις 1915 σελ. 278 μετάφρασις Ἀριδάκη Πράτσια, Οἰκονομίδου Γενικαὶ Ἀρχαί παρ. 11, Μπαλῆ Γενικαὶ Ἀρχαί παρ. 9).

Ἐν τῇ ὑπό κρίσιν περιπτώσει, χαρακτηρίζονται μὲν οἱ συμβολαιογράφοι δικαστικοὶ λειτουργοί, πλήν

ὅμως ἐξ αὐτοῦ καὶ μόνον δέν ἔπεται ὅτι ἡ ιδιότης των αὕτη εἶναι ὁμοία κατὰ τὰ νομικὰ οὐσιώδη στοιχεῖα, πρὸς τὴν ιδιότητα τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν περὶ ἧς τὸ Ν.Δ. 962/71, τοῦτο δέ προϋπτεῖ ὄχι μόνον ἐκ τοῦ ὅτι οἱ συμβολαιογράφοι εἶναι ἄμισθοι Δικαστικοὶ Λειτουργοί, ἐνῶ οἱ περὶ τῶν τὸ Ν.Δ. 962/71 εἶναι ἔμισθοι, ἀλλὰ ἐκ πληθῆος διατάξεων τοῦ ἐνόμου καὶ τοῦ ἐτέρου κώδικος (Δικαστικῶν Λειτουργῶν καὶ συμβολαιογράφων) δι' ὧν ρυθμίζονται κατὰ τρόπον ριζικῶς διάφορον οὐσιώδη στοιχεῖα ἀφορῶντα τοὺς μὲν ἀπὸ τοὺς δέ (π.χ. ἐξετάσεις καὶ προσόντα διορισμοῦ, βαθμολογικὴ κατάταξις αὐτῶν, προαγωγή, πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπ' αὐτῶν κ.τ.λ.), ἀποτέλεσμα δέ τούτου εἶναι νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀναλογικὴ ἐφαρμογὴ ὠρισμένων ἔστω διατάξεων, ὡς τῶν περὶ ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας, τοῦ Ν.Δ. 962/71 ἐπὶ τῶν συμβολαιογράφων.

Δοθέντος π.χ. ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 40 τοῦ Ν.Δ. 962/71 ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἀδεια χορηγεῖται μόνον εἰς τοὺς δικαστικοὺς λειτουργοὺς, τοὺς ἔχοντας ὠρισμένον βαθμόν (ὡς εἰς τοὺς τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Πρωτοδίκου καὶ τοῦ Ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν μέχρι καὶ τοῦ Ἐφέτου καὶ τοῦ Ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν), ἐπὶ τῆς βάσει ποίων ἀναλογικῶν κριτηρίων θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ χορήγησις ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας εἰς τοὺς συμβολαιογράφους καὶ ποίας τάξεως) δοθέντος ὅτι οὗτοι διακρίνονται εἰς τρεῖς τάξεις (ἀρθρ. 33 Ν.Δ. 1333), κατ' οὐδεμίαν δέ ρητὴν διάταξιν τοῦ Ν.Δ. 1333 οἱ συμβολαιογράφοι ἐκάστης τῶν τριῶν τάξεων ἐξομοιοῦνται βαθμολογικῶς πρὸς τοὺς Δικαστικοὺς Λειτουργοὺς τοῦ Ν.Δ. 962/71 ὠρισμένου βαθμοῦ π.χ. τοῦ Πρωτοδίκου.

Ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2

τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. 1333 (ἥτις εἶναι ἐπανάληψις τοῦ ἄρθρου 19 παρ.1 τοῦ ἐς ἄνω κανονιστικοῦ διατάγματος καί ἐν μέρει τοῦ ἄρθρου 229 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων) οἱ συμβολαιογράφοι ἔπονται ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῶν Πρωτοδικῶν, ἐφ' ὅσον ἐδρεύουν εἰς τὴν ἔδραν Πρωτοδικείου (τοιοῦτοι δέ εἶναι οἱ συμβολαιογράφοι Α' τάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 33 παρ.2 τοῦ ἰδίου Ν.Δ.), τῶν Εἰρηνοδικῶν δέ, ἐφ' ὅσον ἐδρεύουν εἰς ἔδραν Εἰρηνοδικείου, δέν ἀγόμεθα εἰς τὸ ἀναγκαῖον συμπέρασμα ὅτι οἱ συμβολαιογράφοι Α' τάξεως ἐξομοιοῦνται βαθμολογικῶς πρὸς τοὺς πρωτοδίκας, ἐπόμενοι μόνον αὐτῶν, διότι τότε οὔτε ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν θά ἐπιθεωροῦντο οἱ συμβολαιογράφοι (ἄρθρον 82) οὔτε θά ἦσκει κατ' αὐτῶν πειθαρχικὴν δίωξιν ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 104 παρ.1) οὔδ' ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν Πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 97 καί ἐπομ.) κ.τ.λ. Διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου ἠρτίσθη ὅτι οἱ συμβολαιογράφοι ἔπονται τῶν Πρωτοδικῶν, ἐφ' ὅσον ἐδρεύουν εἰς ἔδραν Πρωτοδικείου, μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν τῶν "ἐπισήμων πομπῶν", ὡς τοῦτο ρητῶς ἠρτίζε τὸ ἄρθρον 229 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων.

Διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους, τῆς μὴ ὑπάρξεως δηλαδὴ κοινῶν νομικῶν οὐσιαστικῶν στοιχείων, δέν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάλογος ἐφαρμογὴ ἐπὶ τῶν συμβολαιογράφων τῶν περὶ ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας διατάξεων τῶν ἄρθρων 88-91 τοῦ κώδικος περὶ δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων (νόμ. 1811/54), ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ ἐποίου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τῶν πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ὡς τοῦτο σαφῶς καί ρητῶς προκύπτει ἐκ τῶν ἄρθρων 1 παρ.2, 3 παρ.3 (ὡς ταῦτα ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρ. 1 καί 2 τοῦ ἀναγκ. νόμου 1841/51) καί

443

195 τοῦ ἰδίου κώδικος, ἐνῶ οἱ συμβολαιογράφοι εἶναι, ὡς ἐρρέθη, Δικαστικοὶ ἑπιτελεῖς.

Τέλος δὲν πρέπει νὰ παροραῖται ὅτι καὶ οἱ Δικηγόροι χαρακτηρίζονται ἄμισθοι, δημόσιοι ὑπάλληλοι (ἄρθρ. 1 Ν.Δ. 3026/54) ἐκ μόνου ὅμως τοῦ τοιούτου χαρακτηρισμοῦ τῶν δὲν ἔπεται ἀναγκαστικῶς ὅτι ἐάν καὶ ἐφ' ὅσον ἐμφανίζονται κενὰ εἰς τινὰς τῶν περὶ προσωπικῆς κατάστασεως αὐτῶν διατάξεωχ τοῦ κώδικος περὶ Δικηγόρων, ἔχουσι δι' αὐτοὺς ἀνάλογον ἐφαρμογὴν αἱ περὶ προσωπικῆς καταστάσεως διατάξεις τοῦ κώδικος περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων. -

Μετὰ πάσης τιμῆς

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς

(Χρῖστος Μουστάκης)